

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. Qui filij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

eius Canonatum habet. Ita contra quosdam Canonistas recte docet Rebuffus in pra-xi tit. de dispens. super defectu natalium, n. 32. ubi ait, inauditum esse, ut filius legitimus petat dispensationem ad obtinendum beneficium in ecclesia, eod quod pater inibi etiam habeat. Nam in filiis Clericorum legitimis id solum cauetur, ne patribus in beneficio immediatè succedant. Si autem pater & filius simul beneficia, quamuis similia, obtineant, vnus non succedit alteri, eod ipso quod vterque suū habet, & retinet. Accedit, quod successio necessario fiat in eodē beneficio; ubi autem duo beneficiati sunt, necesse etiam est duobeneficia, v. g. duos canonicatus esse, argum. c. dilecto, 25. de præb. Ergo successioni locus non est.

NOTANDVM II. Post mortem patris beneficiati filius legitimus in eadem ecclesia beneficium consequi potest, dum eod non in eodem immediatè illi succedat. Ita Hostiensis hoc tit.

§. Qui filij.

Crossarium. Si Ecclesia Collegiata numerata non sit, id est, numerum Canonicorum determinatum nō habeat, tum post mortem patris Canonici, statim conferri potest Canonatus filio eius legitimo. Quia cum Canonatus in ecclesia non numerata morte Canonici vacare non censeatur, iuxta c. ex parte, 10. de concess. præb. & dixi lib. 4. Th. mor. tr. 2. c. 16. n. 5. ideo dici non potest, filium in eodem beneficio succedere patri. Ita notauit hic Anton. de Butrio.

CAPITVLVM XIII.

Michael.

PARAPHRASIS.

Presbyter quidam significauit Alexandro III. quod Rectoriam alicuius Ecclesie canonicè adeptus fuisset, quam ante ipsum Antonius possidebat. Sed Marcus filius legitimus Antonij assererat, sibi eiusdem Ecclesie Vicariam perpetuam competere. Ad id respondet Papa, si res

ita se habeat, vti narratur. Marco silentium perpetuum super ea Vicaria imponendum esse.

SUMMARIUM.

1. Non potest filius esse Vicarius perpetuus ecclesie cuius immediatè pater Rector fuit.
2. Pater, ad quem ratione alicuius personatus, ecclesia parochialis per incorporationem spectat, Vicarium ibi perpetuum instituire non potest legitimum filium suum.
3. Si Rector principalis ecclesie mortuus sit, & Vicaria etiam vacet, potest ea filio defuncti Rectoris conferri, si persona media intercessit.
4. Si pater in aliqua Ecclesia Vicarius intitulatus fuit, non potest immediatè post ipsum filius Vicariam consequi.

NOTANDVM Vn. Filius legitimus non potest obtinere Vicariam perpetuam eius ecclesie, in qua pater eius Rector principalis, nulla persona mediante, extitit. Ratio est, quam assignat Hostiens. hoc tit. §. Qui filij. Quia vnus beneficij v. g. parochie, vnus est titulus, seu vnum & individuum ius, c. dilecto, 25. de præb. Ergo si filius perpetuam Vicariam acquirat, adeoq; intituletur in parochia, quam pater eius proximè obtinuerat, censetur succedere patri.

QVÆRES I. Potèstne pater, ad quem ratione alicuius personatus, ecclesia parochialis per incorporationem spectat, Vicarium ibi cōstituere legitimum filium suum? Respondeo; Possè constituere Vicarium temporalem; non autem perpetuum, seu intitulatum. Et hunc arbitror fuisse casum huius c. quod Marcus ab Antonio patre suo Vicarius constitutus fuerit, illoque mortuo, quasi ius & titulus Vicarie sibi competere recedere noluerit. Quod improbat Papa: quia si ecclesie Rector filium suum Vicarium perpetuum seu intitulatum faceret, tum ius beneficiale illi communicaret, ideoque filius quasi hæreditariè succederet in iure patris.

Dices